

Mál nr. 115/2008

M

og

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.

Vinnuslys er maður skarst í andliti í nýbyggingu þann 9.8.2006.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 16.6.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 27.6.2008, ásamt fylgigögnum.
3. Bréf (rökstuðningur) lögmanns málskotsaðila, dags. 3.7.2008, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M var að störfum hjá byggingaverktakanum V í nýbyggingu í Reykjavík. Vann M við að skera steypustyrktarjárn úr lagnagati í byggingunni. Gatið var í 3 m hæð frá gólfi. Við verkið notaði hann slípirokk af gerðinni Hitachi C 13YC. Hann stóð í vinnutröppu í 1,72 m hæð frá gólfi og 62 cm frá vegg. Skurðarskífa á slípirokknum mun hafa farið í steypu og við það hrokkið í andlit M með þeim afleiðingum að hann hlaut áverka á vinstra auga og augnloki. M var með öryggisgleraugu er slysið varð, en blaðhlíf hafði verið fjarlægð af slípirokknum.

Í umsögn Vinnueftirlits ríkisins (VER) um slysið segir að aðstæður á slysstað hafi verið erfiðar að því leyti að þrengsli hafi verið í rýminu og göt í gólfi sem hafi gert það að verkum að ekki hafi verið hægt að koma tröppunni nær veggnum. M hafi því staðið lengra frá en svo að hann hafi getað haldið slípirokknum með nægilega öruggum hætti. Segir í umsögninni að orsök slyssins virðist einkum mega rekja til ófullnægjandi vinnuaðstöðu, en meðvirkandi orsök gæti verið að blaðhlíf vantaði á slípirokkinn. Gerð voru fyrirmæli um úrbætur: Annars vegar að hlíf væri yfir skurðarskífu á slípirokknum og hins vegar að notuð skyldi hentug trappa eða vinnupallur þannig að auðveldara sé að athafna sig við verkið.

Í skýrslu V um slysið segir að M hafi starfað hjá V í 16 mánuði áður en hann slasaðist. Hann hafi fengið leiðbeiningar um verkið. Á staðnum hafi verið nægt efni, aðrar tröppur og áhöld sem hægt hefði verið að nota til að útfæra betri aðstöðu til að standa á en M ákvað að nota. Með betri undirstöðu hefði verið hægt að framkvæma verkið á öruggari máta, en aðstæður hafi verið þröngar og erfiðar. M hafi sjálfur ákveðið að nota umræddan stiga. Þá segir í skýrslu V að umræddur slípirokkur hafi verð með "hálfmána" öryggishlíf sem geri það að verkum að oft sé ekki hægt að nota verkfærið við þröngar aðstæður. Hlífin sé því oft tekin af svo unnt sé að nota verkfærið. Það hafi M gert til að geta notað það.

Í rökstuðningi af hálfu M kemur fram að hann hafi starfað sem ófaglærður aðstoðarmaður við byggingaframkvæmdirnar. Verkstjóri á staðnum hafi sýnt M hvað hann ætti að gera og afhent honum téðan slípirokk sem þá hafi verið án öryggishlífarinnar. Hann hafi notað við verkið einu tröppurnar sem voru tiltækar. Engin önnur verkfæri, tröppur eða undirstöður hafi verið tiltæk og M hafi ekki verið leiðbeint um notkun annarra verkfæra.

Álit.

Af gögnum málsins, eins og að framan greinir, þykir ljóst að vinnuaðstæður voru erfiðar og hættulegar, þar sem M vann við að skera steypustyrktarjárn úr lagnagatinu. M var ófaglærður starfsmaður og bar vinnuveitanda að gæta þess að vinnuaðstæður væru eins öruggar og frekast gat orðið. Í þeim efnum nægði ekki að treysta á að M myndi sjá um það sjálfur. Verður slysið

einkum rakið til þess að eftirlit skorti af hálfu V með því hvernig M útbjó vinnuaðstöðuna áður en verkið hófst. Ber V því ábyrgð á líkamstjóni því sem M hlaut í slysinu. Á hinn bóginn verður ekki fram hjá því litið að M kom sjálfur tröppunum fyrir við gatið án þess að gera reka að því að fá önnur tæki og áhöld þannig að hann gæti unnið verkið með öruggari hætti, en honum átti ekki að geta dulist að hættulegt gat verið að vinna verkið eins og hann stóð að því. Á hann því einnig nokkra sök á því hvernig fór. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skipta ábyrgð á tjóninu þannig að V beri ábyrgð að 2/3 hlutum en M beri 1/3 hluta vegna meðábyrgðar sinnar.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að 2/3 hlutum úr ábyrgðartryggingu V.

Reykjavík, 11. júlí 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.